

lelse til Nordskov Nielsen-betænkningen, hvor det om formålet med en reform af de erhvervsfaglige grunduddannelser bl.a. hedder:

»At sikre alle unge formel og reel mulighed for at påbegynde, gennemføre og afslutte en kompetencegivende erhvervsuddannelse i forlængelse af folkeskolen, bl.a. ved:

- at der sikres det nødvendige antal uddannelsespladser og tilstrækkelig skolekapacitet,
- at det gennem rimelige økonomiske forhold for eleverne sikres, at ingen tvinges til at forlade uddannelsen af økonomiske årsager,
- at der inden for det samlede uddannelsessystem tilvejebringes praktikpladser til alle, der ønsker det,
- at undervisningen tilrettelægges – indholdsmæssigt og pædagogisk – under hensyntagen til elevernes forskellige ønsker og behov. Der må sikres sammenhæng mellem de almene og faglige kvalifikationer. Undervisningens kvalitet må sikres gennem løbende udvikling og fornyelse af metoder og inddragelse af eleverne i skolernes dagligdag.

At skabe sammenhæng og overskuelighed i de erhvervsfaglige grunduddannelser med henblik på at sikre et attraktivt tilbud til de unge og en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse.

At fastholde og videreudvikle kvaliteten af de faglige uddannelser til gavn for arbejdsmarkedet, erhvervslivet og samfundet som helhed.«

SF er derfor også enig i, at der, sådan som det udtrykkes i særudtalelsen, sker en afskaffelse af mesterlæren »til fordel for et enstrengt fagligt uddannelsessystem på baggrund af de grundlæggende intentioner bag de nuværende efg-uddannelser.«

Til trods for ønsket om én uddannelsesvej valgte LO, FTF og DTL alligevel for at opnå enighed i Nordskov Nielsen-udvalget at gå ind for to indgangsveje, skolevejen og praktikvejen. Men det skete under den klare forudsætning, at »adgangsvejen gennem et fuldt basisår på skole (skulle være) ... »kongevejen«. Adgangsvejen gennem praktikophold, med uddannelsesaftale, (blev betragtet) som en »bivej«, der først og fremmest (skulle) ... have til

formål at sikre tiltrækning af tilstrækkelig store elevgrupper.« Endelig mente LO, FTF og DTL, at en fornyelse af basisundervisningen kunne medvirke til »at biadgangsveje (kunne) ... overflødiggøres«.

SF mener, at flertallets indstilling vil indebære, at det er praktikvejen, der bliver »kongevejen«, og at skolevejen bliver »bivejen«.

Det skyldes

- at der nu skal være praktikvej på alle områder, også på områder, hvor der hidtil ikke har været mesterlære,
- at der vil være områder, hvor praktikvejen må forventes at blive eneste adgangsvej, og hvor der hidtil har været alternative muligheder (det gælder f.eks. dele af serviceområdet).
- at eleverne vil føle sig tilskyndet til at vælge praktikvejen, fordi den giver adgang til et helt uddannelsesforløb, mens de unge, der vælger skolevejen, ikke er sikret nogen praktikplads,
- at elever, der vælger praktikvej, får løn, også det første år, modsat de unge, der vælger skolevejen.

Derfor er der ikke tale om to ligeberettede uddannelser. Der er ikke tale om »ligeberettede elevgrupperne imellem«, sådan som det blev udtrykt i LO's, FTF's og DTL's særudtalelse som en betingelse for at acceptere to indgangsveje.

SF mener, at det er nødvendigt, at alle unge, der vælger skolevejen, skal være sikret løn det første år, sådan som også flertallet i Nordskov Nielsen-udvalget mente. SF stiller også ændringsforslag om, at alle unge skal være sikret praktikplads. Praktikplads sikres ikke ved at komme med gode hensigtserklæringer. Det er nødvendigt at bruge både gulerod og pisk over for arbejdsgiverne. Derfor foreslår SF, at arbejdsgiverne under alle omstændigheder skal betale et beløb, der helt eller delvis kan dække udgifterne til praktikplads. De arbejdsgivere, der ikke tager imod praktikelever skal under alle omstændigheder betale (pisk). De arbejdsgivere, der tager praktikelever, skal til gengæld betale mindre (gulerod).